

■ SAQİF QARATORPAQ

Necə girdin üreyimə,
Xəbərim olmadı bundan.
Gözümü açınca gördüm
Elə min ildı ordasan...

Axı, kim öyrədib sənə
Bu cadunu, bu ovsunu?
Sən gəldin, anlatdın mənə
eşqin gözəl olduğunu.

Quruyub qalmışam elə,
Söz də tapmıram deməyə.
Bilmirəm, necə “get” deyim,
Yerin varmı ki getməyə...

* * *

Bilmirəm nə deyim sənə bu yaşda,
İlk dəfə vurulan uşaq deyiləm.
Bir az utancağam, bir az da tənbel,
Neyləyim, elə də qoçaq deyiləm.

Kəsdirib qapımı budu son bahar,
Ayağım altında xəzəldi illər...
Mənim qız qaytaran vaxtım ha deyil,
Elə görəni kimi sevə gözəllər.

Yoxsa sən gecikdin bu ömrə-günə,
Bilmirəm, gec tapdım bəlkə mən səni.
Bir nakam sevdanın naxışdı bax,
Alnımın qırışı, saçımın dəni.

Bir eşqin acısı sızlar içimdə,
Adını sinəmə yazıb ayrılıq.
Mən çoxdan ölmüşəm bir buz ürəkdə,
O gündən qəbrimi qazıb ayrılıq.

Demirəm halıma acı bir azca,
Səndən bir cavab da gözlemirəm mən.
Bir az üreyimi boşaltdım yetər,
Bundan sonrasını özün bilərsən...

* * *

Bir az da bu qarı bəhanə elə,
Nə olar, bir gün də yuban yanımda.
Sənsiz üşüyəcək, qəribsəyəcək
Təzə isitdiyin yuvan yanımda...

Zəng elə, denən ki, yollar bağlıdı,
Nə qatar işləyir, nə də ki maşın.
Burda qaldığından xəbər tutmasın
Hələ ki nə anan, nə də qardaşın...

...Qarış taleyimə, qarış ömrümə,
Yaşayaq qəlbimiz istəyən kimi.
Çəkək şəklimizi qarın üstünə,
Sevinək uşaqlar sevinən kimi.

* * *

Elə xoşbəxtidilər küləklər... elə...
Yorulmur saçını sığallamaqdan.
Nə ola üzümə toxuna bir yol...
Baxıb həsəd çəkə çoxu uzaqdan.

Bir az mənim olsun qoy sizin küçə,
Bitim ağac kimi yolunun üstə.
Özüm gələmmirəm, barı uyusun
Gecələr xəyalım qolunun üstə...

Saçını gah yağış, gah da qar öpər,
Uzaqdan baxaram cızdağım çıxar.
Elə korun-korun yanaram altdan,
Axıra nə külüm, nə yağım çıxar...

* * *

Sən ey payız çiçəyi,
Gör nə düşüb bəxtinə.
İçimdə bir sevgi var,
Necə oxşayırsənə.

Durnalar köçdü getdi,
Yoxsa yoxdu xəbərin?
Ömrü gödək olurmuş
Payızda sevgilərin...

Mən bilmədim bu seveda
Hardan düşdü könlümə.
İndi gizli dərdimi
Deyəmmirəm heç kimə.

Külək əsir, tökülür
Ağacların yarpağı.
Məni həsrət üşüdür,
Səni payız sazağı.

Səhərdi...günəş çıxıb...
Gəl sevinmə bu başdan.
İndi hələ payızdı,
Xəbərin yoxdu qışdan.

* * *

Üreyim köçəri quş yuvasıdı,
Gedərsən, boş qalar sənin də yerin.
Yastığı ısladan göz yaşlarımı
A zalım, silərmə bir də əllərin?!

Gör necə asandı bir qəlbi qırmaq...
Qoy uçsun əlinlə könlümün evi.
Yetim uşaq kimi boynunu büküb
Bir kiçik misrada yaşar bu sevgi...

Nəmli gözlərimdə bir ümid ölər,
Axar ulduz kimi göyün üzündən.
Ölü balıq kimi çıxaram üzə
Səhər açılarda eşq dənizindən...

* * *

Üzümə gülümsəmə
Hər məni görəndə sən.
Hər səhər baxışınla
Vurma könlü evimdən.

Qoy gedim öz yolumla,
Gör nə qədər işim var.
Saymaqla bitən deyil,
Məktəb, maşın, ev, bazar...

Saçlarını çiyinə
Belə tökmə nə olar...
Mənim buna dözəsi
Elə üreyimmi var.

Çox da yaşımə baxma,
Lap uşaqdan bətəmə.
Qoşulub gülüşünə
Sənnən çıxıb gedəmə.

* * *

Yadımdan çıxır daha
Nə varsa səndən yana.
Yollarım elə bağlı,
Gələmmirəm yanına.

Səssizcə çiçəkləyir
Adın dodaqlarımda.
Göz yaşım bir misradı,
Donub yanaqlarımda.

Üst-başımda, saçımda
Həsrətinin qoxusu,
Hər gecə yuxumdadı
Ayrılığın yuxusu.

Sənsiz gör necə itib
Ömrün-günün sahmanı.
Sızıldayır içimdə
Səni görmək gümanı...

Bu gün də bitdi belə,
Demirəm ki yaşadım...
Titrəyən əllərimlə
Xəyalını oxşadım.

Yenə səhra ömrümə
Düşdü bir qərib axşam.
Üreyim elə təşnə,
Tək sənə susamışam...

